

Prvi nastavak za sintezu filtarske funkcije najdirektnijom primenom funkcije generatrise klasičnih ortogonalnih polinoma

Vlastimir D. Pavlović

Sadržaj — Dat je deo originalne tehnike sinteze prototipske niskofrekventne filtarske funkcije sa svim nulama prenosa u beskonačnosti parnog ili neparnog reda i predstavljen u ovom radu u kompaktnom eksplisitnom obliku. Direktnim dugim (ne strmim) prekidanjem beskonačnog apsolutnog razvoja konstante u red primenom generatrise ortogonalnih neperiodičnih klasičnih polinoma je dobijena filtarska funkcija.

Dugim prekidom apsolutnog razvoja konstante u red dužine r uzastopnih članova reda od $N+1$ do $N+r$ generisana je nova aproksimaciona funkcija koja ima $N+r$ zaravnjenja u koordinatnom početku i obezbeđuje uvek monotonu filtarsku funkciju nezavisno da li je strmim prekidom dobijena nemonotona filtarska funkcija.

Po prvi put je na bilo koji način dato matematičko izvođenje dobro poznate tradicionalne Butterworth-ove filtarske funkcije i to najdirektnijom primenom bilo kog klasičnog ortogonalnog polinoma iz seta tradicionalnih neperiodičnih klasičnih ortogonalnih polinoma.

Ključne reči — apsolutni razvoj konstante, aproksimaciona tehnika, dugi prekid beskonačnog polinomskog razvoja, generatrisa ortogonalnih polinoma, filtarske funkcije.

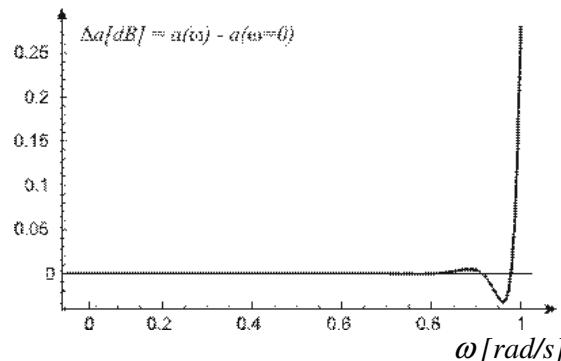
I. UVOD

U literaturi je detaljno proučena tehnika rešavanja ekstremalnih problema sinteze filtarskih funkcija primenom ortogonalnih polinoma [1,2,3,4], i primenom sopstvenih vrednosti [5,6]. U radovima [7,8,9] demonstrirana je nova tehnika najdirektnije primene funkcije generatrise klasičnih ortogonalnih polinoma za određivanje prototipskih filtarskih funkcija. Startovalo se od originalnog moćnog ekstremalnog prirodnog apsolutnog razvoja konstante u red, koji je autor ovog rada uveo u literaturu, pri čemu je monotonu i nemonotonu filtarsku funkciju parnog ili neparnog reda dobijena direktno u kompaktnom obliku prosto strmim prekidanjem apsolutnog razvoja i uvek ima osobinu da poseduje N zaravnjenja amplitudske karakteristike u koordinatnom početku, nezavisno od tipa seta klasičnih ortogonalnih polinoma i nezavisno od vrednosti slobodnog parametra.

Filtarske funkcije nastale prekidanjem apsolutnog razvoja u gornjem delu propusnog opsega imaju promenu

Vlastimir D. Pavlović, Elektrofakultet u Nišu, P.O.Box 73, 18000 Niš, Republika Srbija (telefon: 381-18-529206; faks: 381-18-588399; e-mail: vpavlovic@elfak.ni.ac.yu).

amplitudske karakteristike što je direktna posledica strmog prekidanja egzaktnog apsolutnog razvoja konstante u polinomski red. Treba naglasiti da je dobro poznat Gibbsov fenomen [16] opisan u prekidu pravilnog Furijeovog reda na neki način prisutan i kod prekida razvoja funkcija generatrise svih klasičnih ortogonalnih polinoma, izdvajanjem početnih prvih N članova. Ta zajednička osobina izražena u gornjem delu propusnog opsega može se ilustrovati na slici 1. Na slici 1. prikazan je oblik promene slabljenja filtarskih funkcija dobijenih primenom funkcije generatrise klasičnih ortogonalnih polinoma.

Sl. 1 Oblik amplitudske karakteristike filtra u propusnom opsegu nastale direktnom primenom funkcije generatrise klasičnih ortogonalnih polinoma i strmim prekidom apsolutnog razvoja konstante u polinomski red.

Opisane normalizovane filtarske funkcije generalno važe za sve poznate realizacije (LC, LC sa gubicima, mikrotalasna realizacija, RC aktivna i digitalna realizacija) opisane u literaturi [1], [4], [10-15].

II. TOK APROKSIMACIJE

Apsolutni razvoj konstante u polinomski red primenom funkcije generatrise klasičnih neperiodičnih ortogonalnih polinoma dat je reprezentativnim izrazom (1).

$$\text{const} \equiv \sum_{k=0}^{\infty} (\alpha)^k x^k Q_k(x) \quad (1)$$

gde je, $Q_k(x) \in \{C_k^v(x), P_k(x), T_k(x), U_k(x)\}$ set klasičnih neperiodičnih ortogonalnih polinoma k -tog reda (Gegenbauer-ovi, Legendr-ovi, Chebyshev-ljevi polinomi prve i druge vrste), α slobodni parametar, $(\alpha)^k$ faktor spektralne komponente apsolutnog razvoja, a

čija je vrednost određena izborom vrednosti parametra α . Izraz (1) može se napisati u ekvivalentnom obliku (2).

$$\text{const} \equiv \sum_{k=0}^{\infty} b(k) \sum_{m=0}^{\left[\frac{k}{2}\right]+1} c(k, m) x^{(2k-2m)} \quad (2)$$

Strmim prekidanjem apsolutnog razvoja i izdvajanjem prvih N uzastopnih članova, iz predhodne formule (2) dobija se jednostavno funkcija $2N$ -toga reda,

$$\text{const}(N) = \sum_{k=0}^N b(k) \sum_{m=0}^{\left[\frac{k}{2}\right]+1} c(k, m) x^{(2k-2m)}. \quad (3)$$

Na isti način formiramo i razvoj $(N+r)$ -toga reda

$$\begin{aligned} \text{const}(N+r) &= \sum_{k=0}^N b(k) \sum_{m=0}^{\left[\frac{k}{2}\right]+1} c(k, m) x^{(2k-2m)} + \\ &\quad \sum_{k=N+1}^{N+r} b(k) \sum_{m=0}^{\left[\frac{k}{2}\right]+1} c(k, m) x^{(2k-2m)} \end{aligned} \quad (4)$$

Funkcija $\Phi(N, \omega)$ se dobija direktno iz prethodne formule (4)

$$\Phi(N, \omega) = \sum_{k=0}^N b(k) \sum_{m=0}^{\left[\frac{k}{2}\right]+1} c(k, m) \omega^{(2k-2m)}. \quad (5)$$

Na primer, za $N=5$ i $N=8$ predhodna funkcija ima oblik, respektivno:

$$\Phi(5, \omega) = c(5, 1) \omega^6 + c(5, 2) \omega^8 + c(5, 3) \omega^{10} \quad (6)$$

$$\begin{aligned} \Phi(8, \omega) &= c(8, 0) \omega^8 + c(8, 1) \omega^{10} + c(8, 2) \omega^{12} \\ &\quad + c(8, 3) \omega^{14} + c(8, 4) \omega^{16} \end{aligned} \quad . \quad (7)$$

Takođe i funkcija $\Phi(N+r, \omega)$ se može napisati u obliku zbiru parcijalnih suma (8),

$$\begin{aligned} \Phi(N+r, \omega) &= \sum_{k=0}^N b(k) \sum_{m=0}^{\left[\frac{k}{2}\right]+1} c(k, m) \omega^{(2k-2m)} + \\ &\quad \sum_{k=N+1}^{N+r} b(k) \sum_{m=k-N}^{\left[\frac{k}{2}\right]+1} c(k, m) \omega^{(2k-2m)} \end{aligned} \quad (8)$$

odnosno u razvijenom obliku, gde imamo:

$$\begin{aligned} \Phi(N+r, \omega) &= \Phi(N, \omega) + \\ &\quad b(N+1) \sum_{m=0}^{\left[\frac{k}{2}\right]+1} c(N+1, m) \omega^{(2N+2-2m)} + \\ &\quad b(N+2) \sum_{m=0}^{\left[\frac{k}{2}\right]+1} c(N+2, m) \omega^{(2N+4-2m)} + \\ &\quad b(N+3) \sum_{m=0}^{\left[\frac{k}{2}\right]+1} c(N+3, m) \omega^{(2N+6-2m)} + \dots + \\ &\quad b(N+r-1) \sum_{m=0}^{\left[\frac{k}{2}\right]+1} c(N+r-1, m) \omega^{(2N+2r-2-2m)} + \\ &\quad b(N+r) \sum_{m=0}^{\left[\frac{k}{2}\right]+1} c(N+r, m) \omega^{(2N+2r-2m)} \end{aligned} \quad (9)$$

Dugim prekidom u r uzastopnih članova apsolutnog polinomskog razvoja konstante predložena formula ima oblik polinoma $2N$ -toga reda.

$$\begin{aligned} \Phi(N, r, \omega) &= \Phi_1(N, \omega) + \\ &\quad b(N+1) \sum_{m=1}^{\left[\frac{k}{2}\right]+1} c(N+1, m) \omega^{(2N+2-2m)} + \\ &\quad b(N+2) \sum_{m=2}^{\left[\frac{k}{2}\right]+1} c(N+2, m) \omega^{(2N+4-2m)} + \\ &\quad b(N+3) \sum_{m=3}^{\left[\frac{k}{2}\right]+1} c(N+3, m) \omega^{(2N+6-2m)} + \dots + \\ &\quad b(N+r-1) \sum_{m=r-1}^{\left[\frac{k}{2}\right]+1} c(N+r-1, m) \omega^{(2N+2r-2-2m)} + \\ &\quad b(N+r) \sum_{m=r}^{\left[\frac{k}{2}\right]+1} c(N+r, m) \omega^{(2N+2r-2m)} \end{aligned} \quad (10)$$

Funkcija $\Phi(N, r, \omega)$ za $N=8$, $r=2$ ima oblik:

$$\Phi(8, 2, \omega) = d(8, 2) \omega^{12} + d(8, 3) \omega^{14} + d(8, 4) \omega^{16} \quad (11)$$

U radu [8] određena je funkcija $\Phi(N, \omega)$, koja uvek

ima N zaravnjenja u koordinatnom početku čiji je opšti oblik dat izrazom (12):

$$\Phi(N, \omega) = \sum_{k=0}^r b(k) \omega^{(2N-2k)} \quad (12)$$

Očigledno, kvadrat amplitudske karakteristike filterske funkcije N -tog reda je dat u standardnom obliku:

$$A(N, r, \omega) = 1 + \epsilon^2 \sum_{k=0}^{N-r} a(k) \omega^{(2N-2k)} \quad (13)$$

Primer 1: Primenom formule (13) karakteristična funkcija $A(N, r, \omega^2)$, za $n=8$, $\nu \rightarrow 0$ i $r=1$ dobija oblik (14):

$$A(8, 1, \omega^2) = -\frac{1}{247} \omega^{10} + \frac{40}{247} \omega^{12} - \frac{240}{247} \omega^{14} + \frac{448}{247} \omega^{16} \quad (14)$$

Primer 2: Primenom formule (13) karakteristična funkcija $A(N, r, \omega^2)$, za $n=8$, $\nu \rightarrow 0$ i $r=2$ ima oblik (15):

$$A(8, 1, \omega^2) = \frac{5}{261} \omega^{12} - \frac{80}{261} \omega^{14} + \frac{112}{87} \omega^{16}. \quad (15)$$

Za $r=N$ dobija se partikularno rešenje i to nezavisno od tipa seta klasičnih ortogonalnih polinoma:

$$A(N, N, \omega) = 1 + \epsilon^2 \omega^{2N}, \quad (16)$$

a koje predstavlja izvođenje tradicionalnog Butterworthovog filtra N -tог reda, nezavisno od tipa klasičnog ortogonalnog polinoma. To rešenje je jedinstveno i određeno je samo izborom vrednosti celobrojnog parametra, r . Celobrojna vrednost parametra, r , je u opsegu $r \in \{0, 1, \dots, N\}$. Za $r=0$, rezultati su opisani detaljno u radovima [7, 8, 9], a za $r=N$ u ovom radu je opisano izvođenje jedinstvenog rešenja u literaturi poznatog kao tradicionalna maksimalna ravna aproksimacija amplitudske karakteristike u koordinatnom početku. Ova rešenja su prosti rezultat koji generalno važi za sve klasične ortogonalne polinome a dobijaju se jednostavno izborom parametra r , za zadati red filterske funkcije N i zadati tip ortogonalnih polinoma.

III. VALIDNOST SINTEZE

Ilustrovana su tri primera sinteze filterske funkcije primenom opisane tehnike jedanaestog reda sa slabljenjem na graničnoj frekvenciji propusnog opsega od 0.28 dB, a dobijene primenom predložene formule (16) i korišćenjem Gegenbauer-ovih ortogonalnih polinoma za vrednost parametra $\nu=1.5$, $\alpha=1.5$ i za vrednost slobodnog parametra, $r=0$ (strmi prekid), $r=1$ (dugi prekid) i $r=2$ (dugi prekid), respektivno. Polovi predloženih

filterskih funkcija su dati u Tabelama I, II i III, respektivno.

TABELA I: $n=11$, $\rho=0.25$, $\nu=1.5$, $\alpha=1.5$, $r=0$ i $a(\omega=1)=0.28$ dB

$s_{r,r+1} = \sigma_r \pm j\omega_r$, $r=1, 2, \dots, \left[\frac{n+1}{2}\right]$
-0.867959271558 ± j0
-0.829430377676 ± j0.284448491592
-0.717605763902 ± j0.549666630903
-0.544133265819 ± j0.778377753305
-0.329984714298 ± j0.955728190668
-0.106733892662 ± j1.062944830226

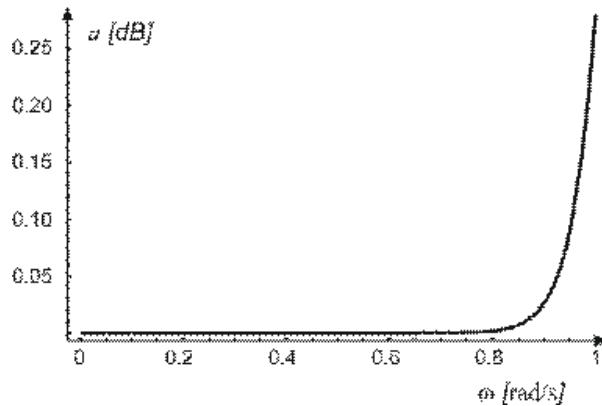
TABELA II: $n=11$, $\rho=0.25$, $\nu=1.5$, $\alpha=1.5$, $r=1$ i $a(\omega=1)=0.28$ dB

$s_{r,r+1} = \sigma_r \pm j\omega_r$, $r=1, 2, \dots, \left[\frac{n+1}{2}\right]$
-1.053872346961 + j0
-1.010864559794 ± j0.315748613889
-0.885712360917 ± j0.606538490402
-0.689397529115 ± j0.848672237519
-0.437897585992 ± j1.021458041383
-0.150277468318 ± j1.110731522101

TABELA III: $n=11$, $\rho=0.25$, $\nu=1.5$, $\alpha=1.5$, $r=2$ i $a(\omega=1)=0.28$ dB

$s_{r,r+1} = \sigma_r \pm j\omega_r$, $r=1, 2, \dots, \left[\frac{n+1}{2}\right]$
-1.091324306808 + j0
-1.047072244225 ± j0.317304694791
-0.917983875093 ± j0.609003436052
-0.714648287377 ± j0.851391709527
-0.453475498254 ± j1.024657326342
-0.155400728980 ± j1.114811830241

Na slici 2 prikazana je amplitudska karakteristika u propusnom opsegu predloženog filtra jedanaestog reda čiji su polovi dati u Tabeli II a za vrednost slobodnog parametra, $r = 1$. Sada smo dobili monotoni oblik amplitudske karakteristike u gornjem delu propusnog opsega i ako je predhodno polazno rešenje za $r = 0$ dobijeno strmim prekidom apsolutnog razvoja imalo pojačanje u tom delu opsega (nemonotoni oblik amplitudske karakteristike). Ovaj efekat oblikovanja amplitudske karakteristike u gornjem delu propusnog opsega generalno važi za ceo set klasičnih ortogonalnih polinoma i dovoljno je da r ima vrednost jedan i da se uspešno eliminiše efekat, da kažemo uslovno, Gipss-ovog fenomena za neperiodične polinomske kontinualne funkcije nastale strmim prekidom egzaktnog beskonačnog razvoja konstante. Možda dugi prekid beskonačnog razvoja u z domenu odgovara rezultatima dobijenih peglanjem karakteristika primenom prozorskih funkcija. Analiza filtarskih funkcija u z domenu biće opisana u daljem toku istraživanja a za polinome ortogonalne na jedinčnom krugu.

Sl. 2 Amplitudska karakteristika predloženog filtra jedanaestog reda za $r = 1$ dobijena primenom

Gegenbauer-ovog polinoma za vrednost parametra $\nu = 1.5$
a sa slabljenjem na graničnoj frekvenciji
 $a(\omega = 1) = 0.28 \text{ dB}$.

IV. ZAKLJUČAK

U radu je opisana moćna tehnika sinteze monotone filtarske funkcije primenom funkcije generatrise klasičnih ortogonalnih polinoma i specifičnim dugim prekidanjem apsolutnog razvoja konstante u polinomski red. Prvo prekidanje beskonačne sume je klasični strmi prekid opisan u [7,8,9] i ima za posledicu pojavu Gibbs-ovog fenomena u gornjem delu propusnog opsega. Drugo prekidanje je vrsta ekonomizacije koja uvek obezbeđuje ($N+r$) zaravnjenja u koordinatnom početku a to prekidanje je izvedeno u r uzastopnih članova apsolutnog razvoja za zadati red filtarske funkcije, n .

Partikularno rešenje opisane tehnike, za bilo koji izabrani tip seta ortogonalnih klasičnih polinoma, za numeričku vrednost slobodnog parametra $r = N$, je uvek tradicionalni Butterworth-ov filter.

LITERATURA

- [1] Rudolf Sall and Walter Entenmann, "Handbook of Filter Design", AEG-TELEFUNKEN, Berlin, 1979
- [2] V. D. Pavlović: "Least-square low-pass filters using Chebyshev polynomials", Int.J.Electronics, 1982, vol.53, No.4, pp. 371-379 (UK)
- [3] V. D. Pavlović: "Direct synthesis of filter transfer functions", IEE Proceedings, Vol. 131, Pt.G, No. 4, August 1984, pp.156-160 (UK)
- [4] B. D. Raković and V.D. Pavlović: "Method of designing doubly terminated lossy ladder filters with increased element tolerances", IEE Proceedings, Vol. 134, Pt. G, No.6, December 1987, pp. 285-291 (UK)
- [5] P.P. Vaidyanathan and T.Q. Nguyen-Eigenfilters, A new approach to least squares FIR filter design and application-IEEE Trans.Circuits and ..., Vol.CAS-34, pp. 11-23, 1987.
- [6] S.C. Pei and J.J. Shyu-Design of FIR Hilbert transformers and differentiators by eigenfilter-IEEE Trans.Circuits and Systems, Vol. CAS-35, pp. 1457-1461, 1989.
- [7] Vlastimir D. Pavlović, "Filter transfer function synthesis by Hermite generating function", JOURNAL OF ELECTROTECHN. MATH., Kosovska Mitrovica, Vol. 9, No. 1, 2004, p.p. 35-41.
- [8] Vlastimir D. Pavlović, "Synthesis of filter function using generating functions of classical orthogonal polynomials", JOURNAL OF TECHNICAL SCIENCES AND MATHEMATICS, Kosovska Mitrovica, Vol. 10, No. 1, 2005, p.p. 35-46.
- [9] Vlastimir D. Pavlović "Filter transfer function synthesis by Gegenbauer generating function", YU PROCEEDINGS OF THE XXVII CONFERENCE OF ETAN, SARAJEVO, 6-10. JUNE 1988, part III, pp. 157-164.
- [10] V. D. Pavlović and V. Popović, "An Iterative Method for Lossy LC Ladder Filter Synthesis", European Conference on Circuit Theory and design Proceedings, September 1987, Paris, pp. 185-190.
- [11] G. S. Moshytz, "A comparison of continuous-time active RC filters for the analog front end", Int. J. Circ. Theor. Appl., Vol. 35, 2007, pp. 575-595.
- [12] P. P. Vaidyanathan, P. A. Regalia, S. K. Mitra, "Design of Doubly Complementary IIR Digital filters Using a Single Complex Allpass Filters with Multirate Applications", IEEE Trans. On Circuits and Systems, Vol. CAS-34, No. 4, 1987, pp. 378-389.
- [13] G. Jovanovic Dolcek, and S.K. Mitra, "Computationally Efficient Multiplier-Free FIR Filter Design", Journal Computacion Y Sistemas. ISSN 1405-5546, 2007, Vol. 10, No. 3, January-March, 2007, pp. 251-268.
- [14] A. Fernandez Vazquez, and G. Jovanovic Dolcek, "Design of Lienar Phase IIR Filters With Flat magnitude Response Using Complex Coefficients Allpole Filters", Journal Computacion Y Sistemas. (Publication 2008), ISSN 1405/5546, Vol. 10, No. 4, April-June 2007, pp. 335-336.
- [15] A. Fernandez Vazquez, and G. Jovanovic Dolcek, "A New Method for the Design of IIR Filters With Flat Magnitude Response", Journal IEEE Transactions on Circuits and Systems, TCAS I: Regular Papers, Vol. 53, No. 8, August 2006, pp. 1761-1771.
- [16] Loukas Grafakos "Classical and Modern Fourier Analysis" Pearson Education, New Jersey, USA. 2004.

Abstract

The part of a original technique of even and odd order all-pole low-pass filter functions synthesis is presented in this paper. Direct long consecutive break-off of absolute expansion of constant is used, as well as generating functions of classical orthogonal polynomials. Long consecutive break-off of absolute expansion of the constant is performed for and r consecutive terms between $N+1$ and $N+r$. For the first time in any way in literature, the derivation of well known Butterworth function using classical orthogonal polynomials is presented.

FIRST CONTINUATION OF ALL POLE LOW-PASS FILTER FUNCTION SYNTHESIS USING CLASSICAL ORTHOGONAL POLYNOMIALS GENERATING FUNCTION

Vlastimir D. Pavlović.